

F. S. FINZGAR:

ZA PRAZEN NIČ

Hojevec ga je poslušal z zaprtimi očmi. Ko je župnik končal, je bolnik odprl oči, pogledal na križ in rekel:

"Zavoljo Križanega — odpustam!"

"Ali bi mu segli v roko, če bi prišel k vam?"

"Bi mu — pa ne bo prišel."

"Bo, boste videli, da bo."

Župnik je brž odšel k Srebrnjaku. Na dvorišču ga je dobil, ko si je pripasoval ošelnik in žeseg po kosi, da pojde nad teljo.

Ustavil ga je, mu povedal, kako je s sosedom, in ga poprosil, naj odpusti; pred Boga ne moreta stopiti sprta in sovražna.

Srebrnjaku so trepetale mišice na licu. Iskal je besede, kako bi se ognil, dokler ni odločno odklonil: "Ne grem!"

Pomnil je korak po dvorišču in zadel koso na ramo.

Župnik ga je pridržal: "Za božjo voljo vas prosim, spravita se. Lejte, on odpusta, Bog odpušta — vi pa počete."

"Preveč, preveč je bilo vsega — ne morem."

"Teško je, hudo je; smrt je groza — o, na smrtni postelji bi mu radi odpustili — a ga ne bo več."

Prijel ga je za jermen pri ošelniku in mu ga odpel.

"Kar pojdiva; niti besedice si ne bosta rekla, v roko si sežeta in mir božji naj pride nad vaju in nad vajini hiši."

Sosed je dal koso na tla. Župnik ga je prijel za roko in ga vedel s seboj. Srebrnjaku se je korak upiral, župnik je ponavljal: Smrt je groza, groza...

V svoji roki je čutil, kako trepetajo prsti tega "kralja", kako mu razbija srce, kako se upira ves ponos, trma, užaljenost — in vendar ni izmaknil roke iz roke svojega župnika, ki ga je vodil do bolnikove postelje.

Nemo, brez besedice sta si zrla iz oči v oči. Čulo se je tik-takanje ure, obeh prsi so se dvigale ob strašnem boju, župnik je klical v svoji duši na pomoč Boga, Kristusovo kri, Marijo sedem žalosti... Bledel je in se sam začel tresti, ko je bil priča tega strahotnega boja. Za nekaj trenutkov se je počasi dvignila Hojevčeva roka. Iskala je Srebrnjakove. Sosed se je prestopil za korak in segel sosedu v roko.

Župnik je onemel, ko je gledal ti zdelani, močni roki, kako sta se sklenili in se tresli. Obema so zaigrale solze v očeh, spustila sta roke in se ločila brez besedice. Župnik je stopil na sredo hiše za odhajajočim Srebrnjakom; hotel je reči: Bog bodi zahvaljen — a ni mogel. Udrle so se mu solze.

Vsa fara se je zgrnila k Hojevčevemu pogrebu. Vsi dobri so bili srečni, da sta se ob smrtni postelji spravila. Seveda so grdi jeziki gonili svojo. Trdili so: "Sedaj pa Srebrnjak tudi ne bo več dolgo. Za njim pojde! Zakaj taka je stara vera, da prav hude sovražnike Bog skupaj sodi. Pred njegovim sodnim stolom je šele sprava!"

Vtaknil se je vmes mešetar Lovrič, ki je ljudem natvezel, da vidi Hojevca ponoči stati na ozarah, ker ne more na oni svet, dokler ne pričaka sosed. Taka koleda je razpalila domišljijo žensk, da je kar vsaka že o mraku videla na ozarah Hojevčovo senco, ki čaka na Srebrnjakovo dušo. Klepet zaradi tega je bil tako glasen, da je sam župnik neke nedelje zarohnel z lece zoper praznoverje, zoper čenče in natolcevanje. Nič ni omenil ne tega ne onega, vsi so pa rekli, da je s prstom pokazal na Hojevca in Srebrnjaka; a tudi pridiga ni nič zalegla. Srebrnjakovih se je oprijela strašna slutnja in sam gospodar, možak, ki se ni bal niti tolovajev, si za vse na svetu ni upal ponoči do ozar.

Nihče ni bil tako grd, da bi mu vprilo kaj znil o Hojevčevem strahu. V vsem se je zdelo, da kljub temu, da se je delal hudo pogumnega, vendarle plaho prisluškuje pogovorom in z očmi išče mrtvo senco obsojenega sosedu. Kar z lic se mu je bralo, da ni več tisti, kakor je bil; nekaj kljuje v njem, so trdili; Hojevec mu trka na dušo in ga vabi.

Komaj je pretekla tretja sedmina po Hojevčevem pogrebu, pa je zatekla Srebrnjaka huda ploha v gmajni. Še malo se Srebrnjak ni zmenil zanjo. Kolikokrat je bil že do kože premočen! To pot pa ga je začelo stresati in kuhati, da so domači obstali obupani krog postelje. Zdravnik je prihitel, ga pregledal in ves zaskrbljen majal z glavo.

"Opešano srce. Hudo nevarno je," je odkrito povedal, ko ga je Srebrnjakovka pospremila do voza.

Zeno so polile solze brez joka.

"O, ni čuda! Samo Bog in jaz veva, kaj je pretrpel. Ko bi ne bil tako trden, že davno bi mu bilo razgnalo srce od žalosti in jeze."

Zdravnik je prikimal in rahlo opozoril: "Bodite pripravljeni na vse!"

Po njegovem odhodu je vsa družina onemela. Vsak je tiho šel po svojem delu, ves zaskrbljen in pobit. Zdelo se jim je, da celo živina čuti, kaj se godi. Noben konj ni zarezgetal, nobena krava zamukala; tudi pes Sultan se je zavlekel v koč in ni več bevsnil.

Ko so bili zvečer v kuhinji in so čakali večerje, je privihrala dekla v vežo, tako razburjena, da ji je pljusnilo mleko iz molznjaka. Lovila je sapo, preden je izjecljala: "Kriste, videla sem ga. Zares čaka na ozarah!"

Vse je prevzela groza in celo hlapec, hud ponočnjak, si ni upal iz hiše, da bi pogledal na ozare. In prečudno. Ko je žena stopila k bolniku, je polglasno — kakor v snu — govoril sam s seboj; bledlo se mu je. Ko je odprl oči in zagledal ženo, jo je čisto razločno vprašal: "Ali si ga videla? Na ozarah me čaka." In spet je zaprl oči in blodil nerazumljive besede vso dolgo noč.

Ko je hlapec v ranem jutru pogledal proti ozaram, je videl, da stoji ob tepko naslonjena bela deska. "Tvoj strah!" jo je pokazal dekl.

"Ni res, nejevernik! Sram te bodi," ga je jezna zavrnila in šla v hlev.

Prav na četrto sedmino po Hojevcu je ležal tudi Srebrnjak na mrtvaškem odru. Vsa fara ga je hodila v tihi grozi kropiti.

Po pogrebu sta se sešli prvič po dolgem času obe sosed — Hojevka in Srebrnjakovka — se prebridko izjokali in obe vzdihnil:

"Moj Bog, ali je bilo tega treba. In za prazen nič!"

DAISY-FRESH—A colorful daisy applique brightens this one-piece stretch coverall in a cotton blend. It's styled with a convenient new side-snap construction for easy changing, and has a gently elasticized waist-back for perfect fit. By Carter's.

ALI ZNATE BITI PRIJETEN ČLOVEK?

Če ste mlad, simpatičen, družaben, dobro situiran in zraven sodoben, mislite, da ste prijeten, povsod dobrodošel in iskan človek.

Ne morete misliti, da bi moglo biti drugače. Ze sama mladost naredi človeka prijetnega, privlačnega in ljubljenega. Vendar je ta mladost bežna in minljiva kakor vsakoletni mesec maj. Kar čez noč postanete človek med ljudmi in na tem človeku rastejo in zrastejo ostri, večkrat boleči robovi z napakami in razvadami, da ni in ne more biti prijeten človek, s katerim bi si želeli živeti.

Najtežje človekovo spoznanje je spoznanje sebe samega.

Zlepa si ne bomo priznali, da smo tega in onega življenjskega neuspeha sami krivi, ker smo neuglašeni in nevzgojeni ljudje. Vsak človek ima neko garažo, neko značajno pomanjkljivost, iz katere rastejo in se bohotijo vse druge nerednosti, s katerimi odbijamo, žalimo, grenimo življenje sebi in drugim. Ne znamo biti prijetni, vzgojeni, vljudni, zmerni in objektivni ljudje.

Najprej naša slabovoljnost, slabo razpoloženje ob drobnih vsakdanjih nevednostih.

Vse nam gre na živce ali na jetra, kakor se izražamo v dnevnem žargonu. Naši domači, prijatelji, sodelavci, vsi morajo čutiti, da smo vstali z levo nogo, da smo prezaposleni, da ničesar

več ne utegnemo, da je ves svet narobe, ker sem pač jaz slabe volje. Prva in zadnja beseda v naših razgovorih je jeza in moje počutje, katero naše sobesednike navadno malo zanima, če jih celo ne utrjuje. Ne znate več biti prijeten človek, ker niste gospodar svojih čustev in razpoloženj. Dvakrat težko za vas in za vaše podrejene, če ste tak človek na vodilnem mestu. Predno se vam bo približal podrejen človek, bo poizvedel po vašem razpoloženju, če vam ni že zjutraj megla in dež pokvarila vašega počutja. Prav gotovo vas ljudje ne prištevajo med prijetne in družabne.

Kaj nas še dela neprijetne v domačem krogu in v družbi?

Silna občutljivost, razdražljivost, zamerljivost in nenehna skrb za svojo čast in ugled. Majhen preprič z nepazljivo besedo, premalo spoštljive pozornosti, nepazljivost v veselem razgovoru, že smo užaljeni in razburjeni, že raste število namernih sovražnikov in zlohotečih ljudi. Brez pravega vzroka postajamo vedno bolj samotni in zagrenjeni ljudje. Tudi prevelika občutljivost izhaja iz sebičnosti, prevelike zaverovanosti vase in svoj ugled. Preobčutljiv in zamerljiv človek bi moral vedeti, da ne ranijo samo drugi ljudje s svojimi ostrimi robovi, tudi sam jih ima, s katerimi rani soljudi. Nihče ni brez njih. Nujno je, da

se v skupnem življenju brusimo drug ob drugem, pa kot pametni ljudje to priznamo in skušajmo kljub temu ostati vedri in prijetni ljudje.

Prijetni bomo in povsod dobrodošli, če se bomo navadili biti objektivni in vedri ljudje.

Kar je majhno, naj ostane majhno, kar je resno, naj bo resno. Tudi problemi drugih ljudi in družbe so važni, ne samo in izključno osebni problemi. Kot prijeten človek bomo znali biti nasmejan in dobrohoten človek tudi do ljudi, v katerih družbi se ne počutimo najbolje. Ob naši prijetni in vzgojeni uglajenosti bo postajalo domače sožitje in skupno počutje vsak dan lepše. Biti prijeten človek se pravi biti vzgojen, uglajen, veder in do vsakega, tudi do malega in neznanega človeka spoštljiv in dobrohoten. Kako namreč dajemo, tako prejemo. Mnogih vsakdanjih nevednosti, drobnih spodrsiljav in malih ali večjih razočaranj nad ljudmi smo krivi sami, ker premalo pazimo nase, na svoje zadržanje in sožitje z ljudmi, s katerimi živimo in delamo. Ob vsem in v vsakem času pa ostanimo pametni, trezni in zmerni ljudje, gospodarji svojih čustev in besed, pa bomo prav gotovo tudi prijetni ljudje, dobrodošli in v vredno spoštovanja in zaupanja ljudi, s katerimi živimo.

Severna Koreja išče stike z Ameriko

WASHINGTON, D.C. — Severna Koreja je bila do nedavne ena najbolj fanatičnih komunističnih držav in ZDA izredno sovražna. Spomnimo se le na izvidniško ladjo Pueblo in njeno zasedo na visokem morju ob Severni Koreji.

Od tedaj se je veliko spremenilo in Severna Koreja ni le začela razgovore z Južno, ampak išče stike tudi z ameriškim poslovnim svetom za gospodarsko sodelovanje. Ponoj volfram, premog in celo zlato za plačilo podjetnikom ZDA, ki bi ji hoteh zgraditi tovarno za pridobivanje aluminija in moderne ladjedelnice.

Čilski kongres odstavil notranjega ministra

SANTIAGO, Čile. — Drugič v sedmih mesecih je Kongres odstavil notranjega ministra zaradi kršitve zakonov. Senat je izglasoval odslovitve ministra s 27:14 glasovom.

Minister je obtožen, da je dopuščal levičarsko nasilje, da je privijal opozicijo in uvozil 18 zabojev blaga s Kube, ne da bi ga pregledala carina.

W. P. Rogers bo osebno informiral McGoverna o mednarodnem položaju

WASHINGTON, D.C. — Državni tajnik William R. Rogers je dejal, da bo osebno in preko svojih glavnih sodelavcev infor-

miral predsedniškega kandidata sen. McGoverna o mednarodnem položaju in o politiki ZDA.

Zastopnik državnega tajništva je v zvezi s tem dejal, da državni tajnik W. R. Rogers ne bo sodeloval v volivni kampanji, ampak bo ostal izven nje pri vodenju poslov državnega tajništva.

Grčija ima novo vlado

ATENE, Gr. — Predsednik vlade G. Papadopoulos je v ponedeljek predstavil svojo novo vlado, v kateri sta tudi dva člana konservativne politične skupine.

Sodijo, da je to prvi poskus Papadopoulosa vzpostaviti boljše odnose s politiki in pripraviti Grčijo na nove volitve kot sredstvo na poti k obnovi demokracije.

Pokol aligatorjev na jugu naše dežele

Pobijanje aligatorjev je v močvirjih Louisiane, Južne Georgije in Floride zelo čislana zabava. Živali sicer res varuje zakon o zaščiti redkih živali iz leta 1969, toda vladni uslužbenci računajo, da so jih divji lovci od takrat pobili okrog 127.000!

Divji lovci dobijo za čevljev kožo okrog 6 dolarjev, vendar to ne gre tako lahko. Divji lov mora biti vedno ponoči, delno zaradi policije, delno pa zaradi tega, da ujamejo dremajočega aligatorja. Najprej divji lovec z lučjo zaslepi žival, nato se ji s čolnom približa in jo z 22-kalibrsko puško podre. Navadno strelja med oči. Izkušen divji lovec ima zvito kožo v čolnu že čez četrto ure. Zvezni agent Pursley pravi, da znajo ti ljudje aligatorje izredno hitro odirati.

Neki divji lovec se je bahal, da je v eni sami noči pobil 114 aligatorjev, pri tem pa je še slepil zasledovalce. Ko pa so le prišli preveč blizu, je zmetal kožo s tovarnjaka, skočil v reko in pod vodo priplaval iz Louisiane v Teksas, kjer se je skrival še pol leta, preden so ga prijeli. Drugi, ki zdaj prestaja dolgo zaporno kazen, je rad krožil po močvirju v čolnu, ki je lahko dosegel 85 milj na uro.

To sta samo dva izmed 460 divjih lovcev, ki jih je vlada razkrinkala v zadnji akciji. V zadnjih dveh mesecih so izdali še 48 zapornih povelj in kazni so zelo stroge. Dva možakarja iz Atlante, ki sta bila pred tedni osumljena trgovanja z aligatorjevimi kožami, čaka do 40 let zapore in globa 400.000 dolarjev.

Toda kljub vsemu posel še vedno cvete. V sodih z lažnimi etiketami potujejo aligatorjeve kože h tovarnarjem v Franciji (večinoma za čevlje) in na Japonskem (pasovi za ure, listnice). In tudi če oblasti odkrijejo pošiljko, zakon dovoljuje odkup zaplenjenega ulova. Tako kipec izgubi, svojega divjega lovca, ne pa tudi kož.

Zakaj vlaganje

STUTTGART — Irma Meibom, predsednica združenja za gospodinjstvo, je pozvala gospodinjke k sodelovanju v narodnem gospodarstvu. "Prijetno je, če je pri hiši dovolj vložnega sadja in zelenjave," je rekla.

"To delamo iz navade in zato, da bi lastno sadje obvarovali pred gnitjem, zaradi varčevanja in boljšega okusa, seveda pa tudi zato, ker je to lahko sprico več prostega časa prijeten konjček."

DELO DOBIJO

IŠČEMO URADNIŠKO MOČ

Ameriška Domovina išče zanesljivo uradniško moč, moškega ali ženske, z znanjem slovenščine, angleščine in tipkanja. Nastop službe takoj. Oglasite se osebno ali pismeno.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Avenue

Cleveland, Ohio 44103

MALI OGLASI

V najem

Oddamo 5 sob spodaj, vse moderno, nizka najemnina, nič otrok. Pridite od 12 do 2 in od 7. do 9. zv. na 1235 Addison Rd. —(149)

V najem

Oddamo 3 opremljene sobe v St. Clairski naselbini, Kličite Mrs. Domines 481-4649. (150)

Naprodaj

Blizu Holmes Avenue in cerkve in šole Marije Vnebovzete, hiša za dve družini, tri spalnice spodaj, dve spalnice zgoraj. Hiša je modernizirana in v najboljšem stanju. Dober dohodek. Garaža. Lep lot; raznovrstne ovetlice in rastline. Ta hiša se kupi po ugodni ceni. Vse sobe kompletne opremljene in tudi kuhinja.

KNIFIC REALTY

481-9980

820 E. 185 St.

V najem

3-sobno neopremljeno stanovanje s kopalnico, spodaj, na razpolago tudi parkališče za avto, se odda na E. 61 St. Za pojasnila kličite 881-6072 po 5. uri pop. —(149)

Hiša naprodaj

6-sobna enodružinska hiša z garažo in velikim vrtom je ugodno naprodaj na E. 60 St. Za pojasnila kličite: 951-9252. (148)

V najem

Oddamo 3 čiste sobe zgoraj za 1 ali 2 mirni osebi na 1151 Addison Rd., na vogalu Schaefer. Vprašajte na 6617 Schaefer ali kličite 431-1865. (149)

Hiša naprodaj

Dobra 4-družinska, z alumi nijem obita hiša, vsako stanovanje po 5 sob, velik lot, je naprodaj v fari sv. Vida, na 7023 St. Clair Ave. Kličite 391-8572 (149)

Hiša naprodaj

Dvodružinska hiša z novo zidano garažo je naprodaj na 1274 Norwood Rd. Za ogled pridite osebno ali pokličite 391-6523. —(149)

Carst Memorials

Kraška kamnoseška obrt

EDINA SLOVENSKA IZDELOVALNICA NAGROBNIH SPOMENIKOV 15425 Waterloo Rd. 481-2237

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

Moški dobijo delo

Moški dobi delo

Izkušen mizar dobi delo v Willoughby okolici. Mora razumeti angleško. Kličite 951-4177. (149)

Mesar dobi delo

Slovenska mesarija v st. clairski okolici išče mesarja, ki govori slovensko ali hrvaško. Kličite podnevi 361-0566, ob večerih 481-8681. —(149)

Delo za moške & ženske

Moški in žena

Iščemo zanesljivega upravnika in točaja za baro v Slovenskem delavskem domu na 15335 Waterloo Rd. Vprašajte za tajnika Charlesa Zgonc, tel. 481-5378.

ZNAN OBRAZ? — Ursula Anders, ki je zadnjič nastopila v filmu "Rdeče sonce".

MLADI VOLČICI — Mladi volčiči so kar prijetni na pogled in prav nič nevarni, s tolpo velikih se ne bi nihče rad srečal sam na samotni. Volčiče na sliki so ujeli v bližini Moskve v Rusiji.

IVAN PREGELJ:

Magister Anton

ZGODOVINSKI ROMAN

"Moli zanj," je dejal bridko in slovo.

posmehljivo Zolna. Pa je pristavil resno: "Prej pa poslušaj pameten svet! Če se v boju pomeriš z njim, ga suni pošteno, da ne bo on tebe zahrbtno."

"Ne nosim orožja, saj sem duhovni," je odvrnil magister. Zolna ni ugovarjal. Zazdehal je leno.

Magister je rekel, da pojde na pot.

"Prav!" je menil Jernej, "do tečeš ju, ki si dolgih nog in goreč. A ko dojdeš, zgrabi! Mene pa Juriju ne omenjaj. Ne ve, da te poznam. Ne maral bi ga imeti za zoprnika. Kaj se ve. Ognji se govnu kraj poti, na sredo ceste se ti hudič podela."

Magister je segel Jerneju v roko. Zolna je govoril togo:

"Če se pa midva še kje srečava, Tone, to je: zanesi se name. Prida nisem sicer, zatajil te pa ne bom. Zato ker si en sam tak, da kakor sem videl, za moje slabosti nimaš ne oči ne očitka. Nu, Bog s teboj! Reši potepeno žloto! A prej se vsaj v mislih zavri in nauči glumiti. Zakaj, vprašuješ? Zato da boš z zapeljanim ravnati znal. Pohujšaj se. Z volkovi ti bo tuliti."

Magister je pogledal osuplo. Zolna se je zasmejal in dejal:

"Pa saj si res kot otroci in kaj takega mnogel ne boš. Ze vidim, da ti moram po svoji skušnji jaz sam povedati. Poslušaj!"

Zamižal je, govoril tiho, skoraj šepetaje, bolno in jedko obenem:

"Otrok ni imel matere, sem dejal, da bi mu bila z ljubeznijo mlade slabosti izruvala in izrgala. Zato ženo kot plevel, a tako, da nihče ne vidi. Človek brez matere je brezno, tiha voda. In hudič to vidi in ve. In ko je z eno slo zavel, vsadi za to izpolnjeno ugodje tri nove slasti. Po domače naj povem: Tvoj Jurij je mladiču dom obljubil. Zdaj ga uvaža v sladkost svobode. Kaj misliš, da bo dolgo odlašal, preden mu da slabo družbo, vino in še umazano besedo? Spoznaj ga! Jutri bo pokazal denar, kocke, lep ženski obraz in še kaj več..."

"Bog ga pogubi!" je zavpil preplašeno magister in strmel brezmiselno. Potem pa je stegnil krčevito roko Jerneju v

"Strpi se, da dopovem," je rešil Jernej, govorim pa, kakor sodim. Tega, kar je hudič spri-dil, zgrda ne boš popravil. Zvi-jačno pač, s hlimbo in lažnivo prilizjenostjo."

"Ne znam," je zastokal magister. Potem pa se je nekaj sprostito v njem. Stegnil je svoje koščene roke predse in vzkliknil:

"Bog mi bo pomagal. Ukradem ga, uropam ali pa umrjem sam!"

Nekaj trenutij pozneje se je poslovil od Jerneja, poravnal svoj dolg v krčmi in šel na pot. Ko je vihral mimo cerkve, kjer je posedal krčmarjev sin Giulio, je Rimljanček zaklical za njim. Magister ga ni videl.

"Čmok nemški, nevljudni," je sodil domiselni Julijevec v capah. Magister pa se je razvezal v skrajno naglo stopinjo, se sklonil z gornjim životom naprej in pometal po ozkih ulicah okoli vogalov, kar počez preko prostornejših trgov, skozi ljudi, ki so se radovedno ozirali za njim, in mimo otrok, ki so se morčevali in spakovali ob njegovi hoji. Opoldne je stopil iz mesta in spoznal znano mu cesto pred seboj. Stopil je še hitreje. V hojo so se mu venomer oglašale Jernejeve besede, ga dražile in gnale v še hitrejšo stopinjo:

"Dom je obljubil otroku pa si tako mlado dušo privezal. Zdaj ga bo zvel v slabo družbo, mu dal piti in ga pustil, da bo poslušal nedostojno pesem in slišal grdo besedo. Pokazal mu bo denar, povedal, da se s kockami pridobi. Potem mu bo namignil... in fant bo videl žensko, pozelel do konca..."

Besede iz sholarske pesmi, bridka izpoved izprijene duše mlade, se mu je obudila v spomin in mu prehajala v korak:

Meum pectus sauciat puellarum decor, et quas tactu nequeo saltem corde moechor... (Tako zadaje lepota mladih deklic srcu mojemu rane, da tiste, katerih telesno ne morem pa vsaj v mislih onečlašam...)

Tako se je trafil magister z mislimi na Pavleta, ki so ubijale huje nego težka pot po poletnem solncu, po prahu, v žeji brez sence dva dni do Orvieto, kjer je za trenutje pozabil svoje bridkosti in se odpočil pred angel-skimi liki fiezolankega brata Angelika. Potem je zopet vzel nase pot in bridkost, prešel mesto Arezzo in izvedel od berača ob potu, da sta potovala Jurij in Pavle v Toskanščino. Ni videl mesta Firenze, šel je mimo kakor pes, ki sledi, dalje v Bologno pod Apenini, iskal dva dni in našel nato sled zopet v smeri na Ferraro.

Obliče mu je zagorelo kakor človeku izza morja in splahnelo kakor izsušen mehur, razbrazdalo se ob očeh, ki so se vne-male od prahu in jarke solnčne luči. Ustnice so mu razpokale, obleka se mu je pokrila z nes-nago. A hodil je kakor prvi dan. Pod predrtimi žulji so se mu mehurili novi, na peti se mu je rana ognijala, da je mogel uspešno dalje le še bos. Roka se mu je ustrojila v dlani, da je komaj še občutil robotost potne palice. Včasih ga je mineval vid, včasih sluh, včasih se je grudil ob cesti in ležal, da sam ni vedel, kako dolgo. Eno pa je čul venomer, življenjepismo le-gendo, kako hudič človeka za-vaajo iz ene, prav malo grešne žalosti v trojno, nedolžno slo, iz trojne nedolžne v eno grešno in vse druge do konca.

Dvanajst dni je hodil magister tako. Tedaj je zagledal od daleč veliko reko. Onstran je ležalo v mokrotni ravni mesto. Magister je ugani, da je mestu ime Ferrara. Tam je izvedel, da je Jurij odšel dalje proti Padovi...

Podvizal je na vso moč, a ga je vendar prehitela noč nekaj milj pred Padovo. Šel bi bil vendar v mesto, ki ga je poznal izza svojih šolskih let, da ga ni prisilila vedriti in prenočiti preu mestom strašna nevihta, ki se bila zgnatla nad lepo in rodovitno ravnino in se razdivjana zavlekla šele proti polnoči na sever in na morskno stran. Magister je našel zavetje v preprosti krčmi ob cesti. Prenočišča sicer niso imeli, a v pivnici je imel še z nekaterimi drugimi popotnimi prostora, da je mogel trudne noge stegniti po klopi. V hrupenju jeznih gromov in nalivov so bedeli gostje v krčmi in se polglasno pomenkovali o svojih življenjskih poslih, o težavah in bridkosti, ki so vsak dan večje. Magister se je začel zanimati zlasti za dvojce prav svojstvenih gostov. Bila sta to oče in sin, očitno zidarja, namenjena na Nemško, kakor je doumel magister, da bi našla dela. Govorila sta o domu in domačih. Iz njiju besede ki se jima je po sili in strašno tožeče trgala iz grla, je zvenela čudna trudna vdanost v to, karkoli bi prinesel prihodnji dan, ali kar

je že prineslo bridko slovo od matere, mlajšega brata in od sestre. O teh svojih dragih sta govorila oče in sin, trgajoč drug drugemu besedo iz ust, tolažeča drug drugega in obenem obuja-joča se vedno zopet v žalost, da

morata zdoma. "Zdaj so naši doma že legli,"

V BLAG SPOMIN

TRINAJSTE OBLETNICE SMRTI MOJE DRAGE MAME

Jennie Kerch

ki je preminula 3. avgusta 1959.

Spomin na Te, je naš zaklad, saj vsak od nas Te imel je rad. Pri Bogu zdaj se veselíš, a v srcih naših Ti živiš!

Zalujoči ostali:

JENNIE GROSS, hčerka in DRUŽINA Cleveland, O. 3. avgusta 1972.

V BLAG SPOMIN

PRVE OBLETNICE SMRTI NAŠE DRAGE SOPROGE, MATERE IN STARE MATERE

Bertha Kapel

ki je odšla od nas dne 2. avgusta 1971

V božjem miru zdaj počivaj, draga, nepozabna nam, v nebesih večno srečo uživaj, do svidenja na vekomaj!

Zalujoči:

FRANK — soproj MARY BUDIC, LILLIAN SWITAY, hčere ERNI BUDIC BULE SWITAY, zeta VNUKI IN VNUKINJE Euclid, Ohio 3. avgusta 1972.

HLAJENJE — Ko ji je bilo le prevroče, se je dekle v Philadelphiji vsedlo enostavno na odprti hidrant.

NOVICE- z vsega sveta

NOVICE- ki jih potrebujete

NOVICE- ki jih dobite še sveže

NOVICE- popolnoma nepristranske

NOVICE- kolikor mogoče originalne

NOVICE- ki so zanimive

vam vsak dan prinaša v hišo

Ameriška Domovina

Povejte to sosedu, ki še ni naročen nanjo

je dejal sin. "Mati so tako strašno trudni vsak večer." "Ko je bila mlada, se je preveč gnala," je menil oče. "Zato se ne more nikoli dovolj odpočiti. Nekoč se bo pač, a tega počitka je Bog še dolgo varuj." (Dalje prihodnjič)

JOS. ZELE IN SINOVI

POGREBNI ZAVOD

6502 ST. CLAIR AVENUE

Tel.: 361-0583

COLLINWOODSKI URAD

452 E. 152nd STREET

Tel.: 481-3118

Avtomobili in bolniški voz redno in ob vsaki uri na razpolago
Mi smo vedno pripravljeni z najboljšo postrežbo

ŽENINI IN NEVESTE!

NAŠA SLOVENSKA UNIJSKA TISKARNA VAM TISKA

KRASNA POROČNA VABILO PO JAKO ZMERNI CENI

PRIDITE K NAM IN SI IZBERITE VZOREC PAPIRJA IN ČRK

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Avenue

431-0628

ZOPET PRI POSLU — Don Loper je znan krojilec moške in ženske noše. Ko so postali pred par leti moderni kroji, ki niso bili po njegovem okusu, se je umaknil iz posla, sedaj pa se je vanj zopet vrnil.

MIRNEJŠE SOSESTVO — Severna in Južna Koreja se gledata pisano od vsega začetka, ko sta postali neodvisni. Južna Koreja se je s pomočjo ZN srečno ubranila napada Severne v letih 1950-53. Od tedaj je med obema premirje, ne pa mir. Premirje je Severna Koreja ponovno kršila z vpadi v Južno Korejo. Po več mesecih pogajanj preko Rdečega križa za "združitev družin" so sedaj v pripravi širši politični razgovori, ki naj ustvarijo med obema državama boljše sosedne odnose in pripravijo pot za morebitno združitev. Zemljevid kaže obe Koreji, ki ju je nekdanji delil enostavno 38 vzporednik, sedaj pa poteka črta premirja počez preko polotoka, kot je zaznamovano s črtkasto črto.

NI VSAK ZA VSE — Peter Ustinov je odlični igralec in dober pisatelj, pri tenisu pa se ni posebno obnesel, ko so zadnjič razni odličniki nastopili v tem športu v Londonu. Na sliki ga vidimo v svojevrstni drži, ko nemara čaka na žogo.